

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	7110215450
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7110215450.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Novitech Partner s.r.o., Moyzesova 58, 040 01 Košice, IČO: 36 203 360, zastúpenému JUDr. Beátou Pitorákovou, advokátkou, Kováčska 17, 040 01 Košice, proti žalovanému: VISK, s.r.o., Národná trieda 39, 040 01 Košice, IČO: 36 600 881, zastúpeného JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom Advokátskej kancelárie SITÁR & SALOKA so sídlom v Košiciach, Zvonárska 8, v konaní o zaplatenie 96.846,02 Eur, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. júna 2014, č. k. 2Cob/216/2013-341, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 11.06.2013, č. k. 32Cb/117/2010-311, žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 5.810,50 Eur. V odôvodnení rozsudku s poukazom na §§ 544, 545 Občianskeho zákonníka, §§ 300, 301 a 373 Obchodného zákonníka uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že uzavreli dňa 13.4.2007 Zmluvu o dielo č. 04/07 vrátane ustanovenia čl. XI bodu 8. o zmluvnej pokute za nedodržanie postupu prác podľa vzájomne odsúhlaseného harmonogramu. Nebolo sporné ani to, že pri určitých prácach nebol dodržaný postup podľa vzájomne odsúhlaseného harmonogramu. Sporným medzi účastníkmi konania bolo, kto spôsobil, resp. zavinil omeškanie vykonania prác, teda či žalobcovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu v zmysle čl. XI bodu 8. zmluvy, a či si žalobca uplatnil nárok na zmluvnú pokutu v zmysle uvedeného ustanovenia zmluvy, resp. vyčíslil zmluvnú pokutu v súlade s predmetným ustanovením zmluvy.

2. Súd prvej inštancie zistil, že podľa prílohy k faktúre č. 20100011 zo dňa 18.01.2010 (splatnej 01.02.2010 na sumu 96.845,02 Eur), ktorou bola vyúčtovaná zmluvná pokuta, 1. etapa diela mala byť ukončená 31.08.2007, pričom k jej ukončeniu došlo až 30.10.2007 a 2. etapa diela mala byť ukončená 30.11.2007, pričom k jej ukončeniu došlo až 10.01.2008. Žalobca si zmluvnú pokutu uplatnil podľa článku XI bodu 8. zmluvy o dielo č. 04/07. Za omeškanie 1. etapy vyčíslil zmluvnú pokutu sumou 1.546.440,- Sk, t. j. 51.332,40 Eur. Vychádzal pri tom zo 60 dní omeškania a z pokuty na deň 32.902,96 Sk s tým, že za 26 dní obmedzenia prác odpočítal 50% dennej pokuty. Za omeškanie 2. etapy vyčíslil zmluvnú pokutu sumou 1.371.113,- Sk, t. j. 45.512,62 Eur. Pričom vychádzal zo 41 dní omeškania a z pokuty na deň 39.174,67 Sk s tým, že za 6 dní obmedzenia prác (kvôli zmene dispozície podkrovia) odpočítal 100 % dennej pokuty.

3. S prihliadnutím na čl. XI bod 8. zmluvy mal súd prvej inštancie za to, že zmluvná pokuta uplatnená podľa tohto ustanovenia zmluvy sa odvíja od nedodržania postupu prác podľa vzájomne odsúhlaseného harmonogramu, ktorý tvorí prílohu č. 2 zmluvy, môže byť teda vyčíslená za nevykonanie jednotlivých prác uvedených v harmonograme v lehote podľa tohto harmonogramu. Z výkladu tohto ustanovenia je podľa okresného súdu zrejmé, že zmluvnú pokutu je možné uplatniť len za práce uvedené v harmonograme, pri ich nevykonaní v stanovenej lehote. Zmluvná pokuta sa uplatní vo výške 0,5 % z odplaty za vykonanie časti diela za každý deň omeškania. Teda mal za to, že v danom prípade ide o odplatu za časť diela, ktorá nebola v zmysle harmonogramu vykonaná v dohodnutej lehote.

4. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca ani po výzve súdu nespresnil výpočet zmluvnej pokuty a nepreukázal súdu jej uplatnenie a vyčíslenie v zmysle čl. XI bodu 8. zmluvy. Súd prvej inštancie dospel teda k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je v súlade s ustanovením čl. XI bodu 8. zmluvy o dielo, na ktoré sa žalobca odvoláva, pretože jej výpočet uvedený v prílohe faktúry, ktorou bola uplatnená, je v rozpore so spôsobom určenia zmluvnej pokuty uvedenej v predmetnom ustanovení zmluvy. Na základe uvedeného, okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal ich úspešnému žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech.

5. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým rozhodnutím zo dňa 20.06.2014, č. k. 2Cob/216/2013-341, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 626,90 Eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Baloga, advokáta, Obchodná 10, Košice do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

6. Odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na § 219 ods. 2 O. s. p. stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v plnom rozsahu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu uviedol, že zmluvná pokuta podľa čl. XI bodu 8 sa odvíja od nedodržania postupu prác podľa vzájomne odsúhlaseného harmonogramu, tvoriaceho prílohu č. 2 zmluvy, teda môže byť vyčíslená za nevykonanie jednotlivých prác uvedených v harmonograme pri ich nevykonaní v lehote v ňom stanovenej. Vyčíslenie žalobcom nezodpovedalo tomuto dojednaniu, keďže si žalobca vyčíslil zmluvnú pokutu z celej ceny diela za tú - ktorú etapu; pričom bližší výpočet nezdôvodnil.

7. Odvolací súd dodal, že spôsob, výška a zabezpečovaná povinnosť zmluvnej pokuty musia byť určené dostatočne určite, spôsobom nepripúšťajúcimi pochybnosti. Čl. XI bod 8 zmluvy, zmluvnú pokutu ustanovuje nasledovne: „Pri nedodržaní postupu prác podľa vzájomne odsúhlaseného harmonogramu (príloha č. 2 zmluvy 04/07) má objednávateľ nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty vo výške 0,5 % odplaty za vykonanie časti diela za každý deň omeškania.“ Z uvedeného zmluvného dojednania je podľa krajského súdu nad všetku pochybnosť jasné, že zmluvná pokuta mala byť počítaná za nedodržanie postupu prác podľa harmonogramu z ceny tej-ktorej časti, ktorej sa omeškanie týka. Uvedené nie je možné vyložiť spôsobom ako tvrdí žalobca, keďže je v ňom vyslovene odkázané na harmonogram, tvoriaci prílohu zmluvy.

8. Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, keď odmietol odpor ako odpor bez odôvodnenia vo veci samej (§ 174 ods. 3 písm. b) O. s. p.), odvolací súd ju zhodnotil ako nedôvodnú. Žalovaný v odpore namietal, že skutočnosti uvádzané žalobcom sú v rozpore so skutočnosťou; že bolo preukázané (v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 27Cb/189/2008), že síce k omeškaniu došlo, ale z dôvodov na strane žalobcu (predbežné opatrenie, zmeny v rozsahu dohodnutých prác nad rámec zmluvy, práce navyše, rozhodnutie žalobcu o zmenách pri dodávkach jednotlivých prác, keď do zhotovovania boli pribratí ďalší subdodávatelia). Takýmto

spôsobom formulovaný odpor, podľa odvolacieho súdu nemožno zhodnotiť ako neodôvodnený vo veci samej. Žalovaný v ňom jasne formuluje svoje námietky k meritu veci. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že odkazuje aj na iný súdny spor a nepredložil zápisnice z pojednávania (namietané žalovaným). Občiansky súdny poriadok neukladá žalovanému k odporu pripojiť aj listinné dôkazy na preukázanie v odpore tvrdených skutočností (pod hrozbou odmietnutia odporu); uvedené môže predložiť kedykoľvek počas konania pred súdom prvej inštancie, a to až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania.

9. Podľa odvolacieho súdu je správne aj rozhodnutie okresného súdu o trovách konania - tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je 619,09 Eur nie 613,58 Eur ako uvádza žalobca. Pokiaľ ide o priznanie odmeny za úkon právnej služby (účast' na pojednávaní dňa 26.4.2013) odvolací súd zdôraznil, že nešlo o pojednávanie bez prejednávania veci, nakoľko účastníci na ňom predniesli svoje návrhy a súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania. Je pravdou, že konanie bolo odročené na žiadosť žalovaného, avšak z dôvodu oboznámenia sa s vyjadrením žalobcu a ním predloženými dôkazmi doručenými súdu 19.04.2013 (v rozsahu 79 strán). Na uvedenom nič nemení tvrdenie, že žalovaný predmetné prílohy má, keďže pri ich predložení súdu mu predsa nemohlo byť zrejmé, ktoré prílohy boli žalobcom predložené, t. j. musel sa s uvedenými oboznámiť.

10. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 s použitím § 142 ods. 1 O. s. p.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže odvolací súd svoje závery riadne neodôvodnil. Podľa žalobcu ďalej napadnuté rozhodnutie spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobca preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne zmenil tak, že odvolací súd návrhu žalobcu vyhovie v plnom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania.

12. Žalobca poukázal na to, že odvolací súd nesprávne posúdil námietky žalobcu voči odporu žalovaného. Dodal, že žalovaný sa síce odvolával na iný súdny spor - 27Cb/189/2008, voči ktorému bol podaný mimoriadny opravný prostriedok /mimoriadne dovolanie, ktoré bolo prijaté generálnym prokurátorom SR/ a následne odvolací súd zrušil rozhodnutie v čase vydania platobného rozkazu bol riešený na Najvyššom súde Slovenskej republiky, a ktorý dal za pravdu žalobcovi. Aj keď sa žalovaný v odpore „odvolával“ na právoplatne ukončený súdny spor, mal však vedomosti o tom, že voči rozhodnutiu 27Cb/189/2008 bol podaný mimoriadny opravný prostriedok /mimoriadne dovolanie, ktoré bolo prijaté generálnym prokurátorom SR/ a následne dovolací súd zrušil rozhodnutie prvoinštančného, ako i odvolacieho súdu. Obsah podaného odporu nielenže nie je jednoznačný, ale je i o obsahovo nejasný. Žalobca je preto toho názoru, že podaný odpor nemal ani formálno-právne náležitosti, tak ako to požaduje Občiansky súdny poriadok.

13. Ohľadne merita veci podľa žalobcu sa ani jeden zo súdov nevysporiadal s tvrdeniami, že došlo k negácii či. II. bod 1 až 3 uzavretej Zmluvy o dielo. Odvolací súd si v tomto prípade osvojil názor okresného súdu, čo žalobca nepovažuje za správne, keďže tento názor je v rozpore s uzavretou Zmluvou o dielo. Žalobca je presvedčený, že riadne a kvalifikovane predložil písomné doklady, ktoré odôvodňovali uplatnenú pohľadávku. Podľa žalobcu ďalej ani prvoinštančný súd sa nezaoberal súdnym sporom, v ktorom žalovaný žaloval za oneskorené odovzdanie tej istej stavby svojho subdodávateľa, čím žalovaný potvrdil, že došlo k omeškaniu odovzdania stavby podľa uzavretej Zmluvy o dielo. Odvolací súd sa nevysporiadal ani s trovami konania a trovami právneho zastúpenia. Namietali sme výšku právneho úkonu ako aj priznanie trov právneho zastúpenia za 26.03.2013, kedy na návrh právneho zástupcu žalovaného došlo k odročeniu pojednávania - nepojednávalo sa v merite veci.

14. Podľa žalobcu sa odvolací súd nevysporiadal s dôvodmi odvolania, pričom oba súdy rozhodovali na základe nesprávneho právneho názoru, nesprávne si vysvetlili ustanovenia uzavretej Zmluvy o dielo a jej aplikáciu v praxi.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že s dovolaním žalobcu a dôvodmi v ňom uvedenými nesúhlasí a navrhuje dovolanie zamietnuť (odmietnuť). Žalovaný zdôraznil, že tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, správne posúdil obsah zmluvy. K tomu doložil žalovaný právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. k. 33Cb/39/2010-306 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/5/2015-336, na základe ktorých došlo k zaviazaniu spoločnosti Novitech Partner s.r.o. na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá bola odvodená z ustanovení uzavretej zmluvy z porušenia

povinnosti Novitech Partner s.r.o., keď došlo k pozastaveniu prác na rekonštrukcii podkrovia Moyzesova 58 v Košiciach. Na základe aj týchto rozhodnutí, je podľa žalovaného spoľahlivo vyriešená otázka porušenia povinností Novitech Partner s.r.o., ktorá má úzky súvis s týmto konaním, keď meškanie s dokončením diela (prác) spôsobil žalobca, a to svojím konaním, ktoré potvrdzuje vyššie uvedené rozhodnutie súdov.

16. Žalovaný ďalej odkázal na str. 7 napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach, kde sa odvolací súd zaoberá argumentáciou ohľadne trov konania, čím nie je pravdou, že sa k tejto námietke odvolací súd nevyjadril. Žalovaný dodal, že celé podané dovolanie je zamerané na už prezentované závery v celom konaní, pričom na tieto „pochybenia“ dal odpoveď jednak Okresný súd Košice I (str.5 posledné dva odseky a str. 6 rozsudku Krajského súdu v Košiciach), takisto Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

18. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p. v znení účinnom do 30.12.2014.

19. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. V dovolacom konaní procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O. s. p. (I. ÚS 4/2011).

20. Dovolanie v občianskom súdnom konaní je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým môže dovolací súd zasiahnuť do už odvolacím súdom právoplatne nastoleného stavu právnej istoty účastníkov konania o predmete konania. Preto dovolanie neslúži na nápravu akýchkoľvek väd prvostupňovej, alebo druhostupňovej fázy základného konania, ale len väd, ktorých závažnosť zákonodarca povýšil nad právnu istotu účastníkov konania (I. ÚS 35/2013).

21. Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [§ 238 O. s. p. (pokiaľ ide o rozsudok) a § 239 O. s. p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (§ 237 O. s. p.) Dovolaním z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (ust. § 242 O. s. p.).

22. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený podľa ods. 1, resp. v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (odsek 3).

23. Dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. uvádza, že dovolaním napadnutý rozsudok nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 238 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.
24. Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.
25. Dovolateľ vo svojom dovolaní namietol vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.
26. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. sa rozumie taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.
27. Podľa dovolateľa odvolací súd ako aj súd prvej inštancie, svoje rozhodnutia dostatočne neodôvodnili ohľadne jeho námietky ohľadom podaného odporu žalovaného, resp. dostatočne nevysvetlili prečo bol jeho návrh zamietnutý.
28. Právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej dohovor) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06).
29. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.
30. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A. č.254-B, s.49, § 30).
31. Štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.
32. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo účastníkom konania dovoľovať posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.
33. Ust. § 157 ods. 2 O. s. p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí účastníkov konania jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie rozhodnutia slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.
34. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.
35. Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

36. Ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody. Inak sa dostane mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené nielen čl. 46 ods. 1 ústavy, ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

37. Dovolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie) zistil, že nedošlo k namietanej procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný).

38. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery pritom dostatočne ozrejmil. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

39. Okresný súd Košice I primerane vysvetlil, z akých úvah vychádzal pri závere, že zmluvná pokuta uplatnená podľa tohto ustanovenia zmluvy sa odvíja od nedodržania postupu prác podľa vzájomne odsúhlaseného harmonogramu, ktorý tvorí prílohu č. 2 zmluvy, môže byť teda vyčíslená za nevykonanie jednotlivých prác uvedených v harmonograme v lehote podľa tohto harmonogramu. Preto okresný súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je v súlade s ustanovením čl. XI bodu 8. zmluvy o dielo, na ktoré sa žalobca odvoláva, pretože jej výpočet uvedený v prílohe faktúry, ktorou bola uplatnená, je v rozpore so spôsobom určenia zmluvnej pokuty uvedenej v predmetnom ustanovení zmluvy.

40. Odvolací súd sa plne stotožnil s týmto záverom súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v priebehu konania a následne vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými k veci sa vzťahujúcimi námietkami žalobcu dostatočne vyrovnal, a venoval sa aj námietke ohľadom procesného postupu pri podaní odporu, vyhodnoteniu uplatnenej zmluvnej pokuty, ako aj námietke súvisiacej s trovami konania.

41. Dovolací súd k aplikácii ust. § 219 ods. 2 O. s. p. dodáva, že v prípade, ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie (úplný alebo čiastočný blanketový odkaz) stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe zahŕňa po obsahovej stránke, aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým tak tvorí jeden celok.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

43. Pokiaľ dovolateľ namietal, že konajúce súdy nesprávne posúdili jeho nárok, týmto namieta nesprávne právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

44. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

45. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 453 ods. 1 C. s. p v spojení § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.